

Діло

Виходять що-дня рано
крім понедіків.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10., II. пов.
Конто почт. шлях. 26.726.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Число телефону 261.
Рукописів
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно . . . . . 270 К.
квартально . . . . . 8—
піврічно . . . . . 16—
щорічно . . . . . 32—
у Львові (без доставки):
місячно . . . . . 140 К.
квартально . . . . . 7—
піврічно . . . . . 14—
щорічно . . . . . 28—
За зміну адреса
влітати ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка п'ятихв., довжиною
48, в надрукованій літ.
опонисті 120 с., в редакційній
части 1 К. Подвійною про-
міною і зручнше 100.
Некваліфіковані строчки 1 К.
Стихотворення за окремих
умовою. . . . .
Окремі привітання коштують
у Львові 70 с.
за предплатою 120 с.

Видав.: Видавнична Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейно.

Зміна на становищі ц. к. намісника Галичини.

Димісія ген. Діллера. — Іменоване генерала кавалерії гр. Гуйна. — Польські призначення для ген. Діллера.

Найперша звістка від нашого віденського кореспондента.

Наш віденський кореспондент п. Ярослав Весоловський, надав вчора, 1 с. м., в 5 год. по пол. в Відні до нашої редакції отсю пильну телеграму:

„Уступлене Діллера певно. Його наступником буде тільки гр. Гуйн“.

Телеграма прийшла до Львова в 6 40 год. вечером, одначе доручено нам її аж нині рано. Наслідком такого „пильного“ доручування пильних телеграм позбавлено читачів нашого дняника цієї відомості в числі з 2. с. м.

Урядовий номуніат.

ВІДЕНЬ. 1. марта. (Ткб.) Як довідуємо ся, Цісар дозволив у ласці намісникови Галичини, генералови майорови поза службою, тайному радникови Еріхови гр. Діллерови, в повнім признанню його знаменитих заслуг на сім становищі, сповнених серед важких відносин з повним віддаєм, — на упрошений ним перехід в постійний стан супочинку.

На місце бар. Діллера іменував Цісар намісником Галичини генерала кавалерії тайного радника гр. Карла Гуйна.

Новий намісник Галичини.

Гр. Карло Гуйн уродив ся в 1857 р., вчив ся в Тересіянській військовій Академії в Вінер Найштадт і в 1879 р. став поручником. По скінченню воєнної школи був приділений свершу до генерального штабу. Більшу часть служби перебув гр. Гуйн в Галичині.

Бар. Діллер все старав ся опертися адміністрацію Галичини на співпраці з польським громадянством.

КРАКІВ. (Ткб.) „Сван“ доносить: Вечером удав ся князь єпископ Сапіга з членами єпископського комітету до бюра намісника, щоби подякувати намісникови бар. Діллерови за старанню опіку над населенем винищеного війною краю як на становищі генерал губернатора в Любліні, так і на становищі намісника Галичи-

ни. Князь єпископ зазначив у горячих словах великі заслуги намісника для нашого краю і дбальість за добро дітненого війною населення і закінчив запевненем, що край збереже в тричкій пам'яті плідну діяльність намісника.

Намісник бар. Діллер в своїй відповіді зазначив, що його постійним старанем було оверти адміністрацію й акцію правительства на співпраці з польським громадянством. Сю ціль осажено. Як генерал-губернатор і дав як намісник мав бар. Діллер нагоду перекопати ся про широку й успішну діяльність єпископського комітету і старав ся все його акцію підпрати. (Між ин. бар. Діллер видав до староств урядовий обіжник, щоби староства звивали населенє до збирання складок для єпископського комітету. Отже староства східної Галичини мали звизгати українське населенє до складок для польського єпископського комітету.—Ред.) Намісник висловив бажанє дальшого розвитку комітету й успішної праці над загосенем ран, які війна нанесла нашому краю.

Польські друга плянують надавати бар. Діллерови почесне громадянство галицьких міст.

Краківський „Ilustrowany Kurjer Codzienny“ доносить:

В останних часах повсталала думка, щоби в признанню справді великих заслуг, які положив намісник бар. Діллер для нашої суспільности, чи на становищі генерал губернатора австрійської окулації, чи на чолі правління в Галичині, жертвувати йому почесне громадянство цілого ряду міст. Ся думка повинна зустріти ся з безпроводочним і загальним здійсненем, щоби зазначити нашу вдячність не тільки для першого урядника краю, але також для великого горожанина, яким справді показав ся бар. Діллер. Нехай цілий край сповнить свій обовязок і аложити таким способом чолобитню для його діяльности та висловить йому свою вдячність, по дібно, як се власне зробив єпископський комітет під проводом князя єпископа Сапіги.

Програма гр. Клям-Мартініца.

Парламент буде окликаний в цвітні. — Перед тим буде зведена німецька державна мова і переведений поділ Чехії на округи. — Регулярні палати послів. — Основи відокремлення Галичини.

„Berliner Tagblatt“ доносить з Відня:

Праці для державної перебудови Австрії ведуть ся пильно далі. Конференції президента міністрів з провідниками різних партій Державної Ради ослабили також нервовість, яка була замітна в кругах німецьких послів з приводу постійної мовчанки правительства. Вважають за певну річ, що парламент буде скликаний при кінци цвітня на коротку сесію. До того часу правительство переведе в головнім перебудову, якої домагають ся Німці.

Ся перебудова буде переведена на основі § 14 го яким тузином розпорядків. Передовсім буде зведена німецька державна мова в Австрії і переведений поділ Чехії на округи. Чеське королівство буде поділене на 12 округів: 4 німецькі (Траутенау, Райхенберг, Егер і Авсіг-Карльсбад), 5 чеські, 2 мішані (Будейовиці й Пільзно) і один двоазичний округ Прагу. Се розложене історично-політичного поняття Чехії не тільки відбере раз на все ґрунт теорії чеського державного права, але й виключить можливість дальшої мезивації німецької язикової

области. Компетенція чеського союму буде наслідком заведення округів значно обмежена, а майоризація Німців у союмі унеможливлена.

Менше ясно представляєть ся справа у-правильнення галицького питання і зміни регулярніну палати послів. Сі дві справи остають у деякім звязку. Бо строгіший регулярнін палати послів може тільки тоді принести користь Німцям, коли вони дійсно будуть мати більшість. Се могло би наступити тоді, коли би при відокремленю Галичини Польня уступили з Державної Ради. Коли-ж справа відокремлення Галичини не буде поладжена або буде поладжена не в тім напрямі, то могло би легко стати ся, що строгіший регулярнін міг би обернути ся проти Німців. Та справу відокремлення Галичини рішити дуже трудно, доки Східна Галичина обсаджена Росіянами, а також Конгрессова Польща не знайшла оконченої форми своєї державної самостійности. В кождім разі також новий регулярнін палати послів мав би бути октройований, а в справі відокремлення Галичини мало би бути розпорядком установленої основи відокремлення.

В справі виселенців.

Відень, 28 лютого 1917.

В днях 22. і 24. лютого явилися поновно в міністерстві внутр. справ, у шефа секції в VII. департаменті цього міністерства, від УПР. пп. Лев Левицький і Перфецький в справі наших виселенців і нестерпної їх долі, а з особня в справі відносин в періодстрайційних стадіях, передовсім в Самборі, негайного здержання переселювана наших виселенців з середно-галицьких повітів до західної Галичини, розширення виселеного округу на середно-галицькі повіти, відносин в виселенчых виборах, як також в справах одіня і обуви та прирнання виселенчых причинків перебуваючій у Львові шкільній молодіжи і інтелігенції з евакуованих повітів Галичини. При тім вручено меморія і подана Українського Красного Комітету у Львові.

Ті інтервенції принесли поза прирченням піддання справи виселювань поновному розгляду деякі безпρόвольні зарядження в справі дозволу на поворот виселенцям з Гмінду до повітів групи Б. і заосмотреня таборів в Гредіг і Гмінд в ложину. До Гредіг відійшло 4 вагони проса і 1 вагон мяса, а міністеріяльна комісія, вислана на місце зарядила значне побільшене ложини для дітній до Гмінду відійшло 16 вагонів гороху.

Рівночасно інтервенював у намісника в Кракові, у гр. Лямезана і референтів намісництва п. Стефанік, предложив намісникови меморія в справі виселенців і ряд домагань що-до наших виселенців взагалі, здержання їх переселювання з середно галицьких повітів і розширення виселеного округу на ті повіти, як також запровіятювання українських таборів західної Австрії. Ті інтервенції принесли заряджене в справі достарчення нашому таборови в Гмінді 60 вагонів картофель.

Податкові полекші і воєнні додатки.

Пишуть нам з Відня:

Минулого тижня відбула ся у міністра скарбу д-ра Шпітцлера конференція, на якій обговорювано справу податкових полекцій в Галичині та справу приміненя тут воєнних додатків до податків.

В конференції взяли участь д-р Кость Левицький і д-р Олександр Кульчицький іменем України, представники польського кола і міністер для Галичини Божинський. Міністер прихилив ся до домаганя, висловленого учасниками конференції в справі виміру домово чиншого податку для Львова, а саме заявив, що внесе розпорядок виміру того податку за роки 1915 і 1916 на основі доходів за роки 1911 і 1912. Вимір податку буде переведений на основі дійсних доходів. До того згодив ся міністер скарбу на 50% податкового опусту для Львова за час від 1 вересня 1914 р. до 1 вересня 1915 р. Сей провізоричний, що правда опуст може признати скарбову власть в деяких случаях дефінітивним, як що властитель реальности докаже свої втрати. Для переведеня тих постанов міністра буде енданий скарбовим властям відповідний рескрипт.

З відмовою міністра стрінуло ся домагане обниження податкової стопи для міста Львова з 26 1/4% на 20% зглядно жадане підвищення карти відпису на амортизацію з 15 проц на 30 проц. Міністер скарбу заявив, що мусить вважати Львів столицею, як і поступає супроти Трієсту, де відносини не є краші.

Замкнена область Атлантийського океану.

БЕРЛІН (Бюро Вольфа). В ночи з дня 28. лютого на 1. марта минув реченець свобідного пропусканя пароходів в замкненої області Атлантийського океану. Від того реченця почавши, в цілій замкненої області оборазує тільки загальне остережене, так, що кораблі не можуть числитися на ніяке окреме остережене.

Оружнa неутральність Америки.

БЕРЛІН (Ткб). Представник Бюро Вольфа надіслав допотенне промови Вільсона в конгресі на дни 26. м. м. Жадуючи воєнних повновластий, Вільзон заявив, що одиноким способом забезпеченя прав Сполучених Держав супроти Німеччини є оружнa неутральність. Однак президент висловив надію, що не буде треба уживати оружної сили. Американська людність, ні президент не бажає війни; до неї прийти може тільки з приводу діланя другої сторони.

Німецькі човни на Середземнім морі.

БЕРЛІН (Бюро Вольфа). Оголошують урядово: В замкненої області Середземного моря затопили наші підводні човни дня 17. лютого на південь від Мальти транспортний корабель містоти 9000 тон, який був з набором і їхав в східнім напрямі, дня 23. лютого військовий транспортний парохід і другий транспортний парохід містоти 5000 тон, дня 24. лютого воєнний транспортний корабель, везучий коло 500 кольоніяльних жовніврів. Часть війська затопила.

Крім тих транспортних кораблів наші торгові судна затопили в останніх днях на Середземнім морі 13 кораблів загальної містоти 25.168 тон.

Мир перед осеню.

ФРАНКФУРТ. (Прив. тел.) „Frankfurter Generalanzeiger“ подає розмову державного секретаря Ціммермана в особую, що стоїть близько до згаданого дзєвника, в якій сказав Ціммерман: Наше положенє добре і обезпечене. Число підводних човнів сього року зросло в п'ятеро і війна підводними човнами принесе нам бажані успіхи. Перед осеню дождимасмо мира.

Справа Троїцького театру.

Від нашого постійного дописувача.

Відень 28. лютого 1917.

(жв) Через рішенє кнївської городської думи, щоби на будуче шестилїте винаймити театральну сальо Троїцького Народного Дому російським антерпренерам С. Ворському і Сінельникову, не оглядаючись на масові заяви українського робітництва, молодіжи висших шкіл та артистичних і літературних кругів українського громадянства, вгратила українська драматична штука місце свого постійного пристановища в столиці України.

Контракт найму між міською радою і новими антерпренерами на час від 1. червня 1917 до 1. червня 1923 вже підписано. Антерпренери згідно з умовою мають право виставляти в театрі російські і „малоросійські“ драми комедії й опери. Антерпренера, платна в чотирох ратах, творить суму 17.000 рублів. Антерпренери вже роблять приготювання до нового сезону, а саме формують—російську трупу.

Дотеперішній антерпренер театру Микола Садовський, який все ще виставляє в театрі український репертуар, звернувся—як доносить „Кієвлянинь“—до міської управи з просьбою, в котрій вказує на те, що з уваги на конець реченця аренди в будучім сезоні прийдець ся йому довести до ладу міське майно, яким завідусь, та віддати його місту. Дальше вказує Садовський на те, що перевезене його власного театрального майна до иншого міста буде серед геперішних відносин получене з великими клопотами. Тому він просить городську управу дозволити йому виставляти українські спектаклі поза зимовий сезон аж до часу, коли виходить час його аренди.

НОВИНКИ.

Львів, 2 марта 1917.

— Хто хоче заняти ся висаванєм петицій в справі маніфесту з 5.падолиста 1916, зволить прислати і К б с на адресу: Kanzlei der ukr. repräsentanz in Wien, VIII. Buchfeldg. 6., а дістане всі потрібні друки і поученя. Просимо всіх, що вже внесли такі петиції, щоби на сю адресу прислали повідомлене: коли, до якої власті і які петиції внесено. Пожадане було би також знати по можности, кілько підписів було на петиції. — Від канцелярії УПР.

— За виключене кімецької мови з шкільної науки. Міська рада в Кельцах на посліднім засіданю ухвалила одногослоно внесенє міського радного Світалського і инших в справі устроєня сейчас з міських шкіл німецької мови: вибрано редакційну комісію, яка має виробити в тій справі представленє до окупаційних властей, відповідно до ухваленого внесеня.

— Білоруська мова на банкеттах. „Warsche Zeitung“ доносить за „Гоманом“ з Вильна, що видавані східною касою позичковою банкіотв на 3, 10 і 25 рублів будуть мати напис також в білоруській мові.

— Рух приватних пакетів допущений від тепер тільки до полевих і етапових почт означених числами: 5, 9, 11, 13, 14, 23, 24, 26, 33, 35, 37, 38, 40, 42, 44, 47, 49, 50, 51, 53, 55, 60, 62, 63, 68, 70, 76, 77, 79, 84, 85, 88, 90, 92, 95, 102, 103, 105, 107, 109, 111, 117, 120, 131, 138, 144, 145, 147, 148, 150, 153, 155, 161, 165, 166, 167, 170, 171, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 182, 183, 184, 185, 187, 188, 191, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 203, 205, 208, 209, 212, 118, 220, 221, 222, 223, 224, 226, 277, 229, 230, 132, 234, 235, 235, 239, 240, 243, 244, 245, 246, 150, 251, 253, 254, 255, 256, 258, 259, 260, 262, 165, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 302, 304, 306, 307, 316, 317, 318, 324, 232, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 336, 340, 341, 243, 350, 354, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 263, 364, 366, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 275, 376, 378, 380, 381, 382, 383, 385, 386, 387, 288, 389, 390, 397, 392, 393, 395, 396, 397, 398, 299, 400, 401, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 412, 413, 416, 418, 419, 420, 421, 423, 424, 426, 428, 431, 432, 434, 435, 436, 437, 439, 440, 444, 508, 509, 510, 511, 512, 514, 515, 516, 517, 521, 522, 525, 600, 602, 605, 608, 611, 612, 613, 616, 620, 725, окрім сего до почти полевої для маринарив в Полі. До постійних етапових урядів почтових на окупованій області приватний рух пакетовий є дальше допущений, з зміжком урядів: Міхніца, Раца (Raca), Слепак, Уака (Zabrej (Zabrej) в Сербії як також Даніловград, Рска і Ульцини в Черногорі.

— Конкурсе. Управа промислової школи в Угнові, повіт Рава руська, оглосила лиш в польських часописях слідующий конкурсе: Заряд прийме від 15 мая 8—10 хлопців-сиріт від 13—15 літ, адорозих і здібних, з укінченою наукою IV. степеня. Першество мають діти без батька і матери, для тих узгляднений буде III. степеня науки. Просить ся Всеч. духовенство і Вл. п. учителів о ласкаве донесенє управі про такі нещасливі діти. „Українське Товариство для підпирания ремесла і промислу“ Львів, вул. Зіморевича ч. 20.

— Як поправити смак замерзалих бараболь. Наслідком послідних великих морозів в богатьох-господарствх припаси бараболь змерзли. Є загально розповсюдженний погляд, що змерзали бараболі не надають ся до їди, і їх викладать ся, однак такий погляд хибний. Змерзали бараболі треба до хвилі, коли їх уживають ся, держати в холоднім місци, щоби не відійшли. Перед ужитєм вкладають ся їх на 12 до 20 годни (відповідно до того, як вони змерзли) до зимної води, яку треба змінити. Не треба їх обирати, тільки варити в дувині. Після прийняття наведеного способу бараболі тратить солодкий смак і надасть ся до їди.

— З Бєрна повідомлюють: Повідомляють всі українських виселенців і жовніврів на Морааї і всю українську суспільність, що льокаль Укр. Зап. Комітету (Українisches Hilfkomitee für Flüchtlinge aus Galizien und Bukowina in Brunn) знаходить ся в Бєрні при Rathaussteig № 1/1, куде належить звернутись писемно і устно у всяких справах від год. 2—6 попол. Жертви на цілі УЗК в Бєрні належить слати на адресу касієра комітету п. Томи Головацького банко-директора в Königsfeld bei Brunn Slovinskagasse 13. 1/18. Сходнии бєрненської укр. громади відбувають ся кожного четверга і неділі від

год. 7 вечер. Комітет заложив для наших збігів і жовнірів дешево чайню в своїм локалі. За Укр. Запомоговий Комітет в Берні: Андрій Русин голова, Михайло Білик секретар.

Країна пора відновити передплату на МАРТ 1917

тому що в нинішніх часах грошеві силки часто опізняють ся просимо о скоре відновлене передплати на МАРТ 1917.

щоби не переривати висилки часопису, що і для Передплатників і для нас в некорисне, бо напередні передплатники дістають опісля в 5—10 дзевним опізненом часописі, а ми маємо багато роботи адержуючи і знова наворачуючи. — Пригадуємо, що адержимо висилку „Діла“ (осьмого) марта не буде відновлено передплата.

ПОМЕРЛИ:

О. Михайло Скородинський, гр. кат. парох в Підмайлю (коло Калуша) помер по тяжкій слабости дня 24. лютого с. р. в 72 р. життя у Відні, де як один з дуже діяльних москвофілів калуського повіта був конфінований на часів війни. Особисто Покійний визнавав ся чесним характером. В. Й. п!

Носнеа Бараніана, учителька, померла 26. лютого у Львові. Похорон в анатомії при вул. Пекарській відбудеть ся в суботу 3. марта о 4 год. по полудні.

Посмертна згадка

Поля, 24. лютого 1917.

В Софії помер на удар серця полковник ген штабу і военний аташе при болгарській армії Іван Новак. Похорон відбув ся дня 20. лютого.

За тлінинами останками ішли в заступстві царя Фердинанда його сини князі Борис і Кирило, міністр-президент Радославов, командант болгарської армії Жеков, міністри Тончев і Найденов, а від родини його брат штабовий лікар морської служби д-р Денис Новак. Цар Фердинанд висказав свій жаль з приводу смерті полковника Новака, на що відповів Цар Карло телеграмою, в якій висказує признане заслуг помершого полковника.

Померший полковник походив з українського роду з під Рави руської, те його отець був священником. Придільний до генерального штабу, звернув Покійний увагу старшини на свої здібности. Дуже часто виконував він особні поручення поза границями краю. З вибухом війни командував полком спершу в Карпатах, потім в Польщі. Задля серцевої хвороби, яку набув Покійний у війні, врядено його до міністерства війни, де він розвинув широку діяльність. За його підмогою удало ся виділити воєнних бранців, що походять з України, в окремі табори, де завела ся за починком українських комітетів культурно і просвітно-освідо мляюча робота. Своім становищем і своїми за слугами опроекдав Покійний ті клевети, що поспались з усіх сторін

на усю українську людність з початком 1914 р. Що високі воєнні круги не дуже ймали віру тим клеветам, за се дяка тим хоробрим українським полкам і січовим стрільцям і не менше заступництву Покійника, що як Українець усього да вступав ся за свій нарід.

Похоронено його на головнім кладовищі в Софії, на тім самім, де спочивають тліні останки Михайла Драгоманова. Усієї є шляхи, що ведуть до ціли. Одним шляхом ішов професор Драгоманів, иншим Покійний полковник Новак. Ціль і мета обох — добро України.

я. о.

Централа опіки і помочи для збігів в Празі.

Прага 27. лютого 1917.

З поручення міністерства внутрішніх справ запросила президія поліції в Празі з початком грудня 1916 р. всі місцеві приватні комітети помочи для збігів в Галичині і Буковині в тім цілі, щоб утворено спільний виділ, котрий має би полагоджувати сідльні справи збігів, причім має бути застережена самостійність кожного

комітету в крузі його діланя, особливо в фінансових справах. На першу нараду мав кожний комітет вислати тільки одного делегата.

Перше засідане делегатів відбуло ся 5. грудня, а проводив зборови радник поліції Рус. Як заступник міністерства брав участь в нараді міністерійний секретар Ritter v. Wiser, а намісництво заступав секретар намісництва Anders, шеф відділу для справ збігів в Празі. На тім засіданні заступав гофрат Пуллоу комітет помочи для української шкільної молодіжи в Празі, а інспектор Якубович був делегатом буковинського учительського комітету. Український буковинський комітет (голова Ом Попович) на диво не дстав запрошеня.

Коли на тім зборі піднесено думку про утворенє „анациональних“ та „акофесійних“ інститутів, то гофрат Пуллоу зарав виступив в обороні национальних інститутів і прав свого народу. В обороні национальности і релігії говорив також ksiądz Wójcik.

Після 4-годинної наради вибрано субкомітет, котрому поручено випрацювати регулямін для устрою і веденя діл Централі. Той регулямін мав бути за кілька днів предложенний зборови тих самих делегатів.

До субкомітету вибрано чотирох делегатів: гофрата Пуллоу, адвоката д-ра Фукса, секретаря відділу краєвого д-ра Шифрапека і судю Шльосера. Через кілька днів виготовлено регулямін в порозуміню в секретарем Андерсом і радником Русом, а потім затверджено регулямін на зборі делегатів.

Після регуляміну буде Централа мати 5 секцій: 1) для грошевих підмог для збігів; 2) для санітарних справ; 3) для обділюваня збігів одержно та обувю; 4) для культурних справ і 5) для правничої помочи

Кожда секція буде мати кілька референтів і відповідне число плачених урядників і помічних сил. Референти не побирають платні, се почесні місця.

Всі референти разом творять виділ, в котрім буде вести провід іменованій урядник намісництва. На першій засіданні ухвалено, що кожний комітет до 28. грудня м. р. своїх кандидатів на референтів президії має предложити поліції.

Дня 26. січня відбуло ся нове засіданє, на котрім явило ся 42 делегатів українських, польських, німецьких, жидівських і ромуських.

Комітет помочи для шкільної молодіжи в Празі вислав чотирох делегатів: гофрата Пуллоу, судового радника Еугена Стрийського, радника краєвого суду Гедемна Лисенецького і інспектора Володимира Романовського. На жаль, не міг п. радник Лисенецький взяти участи в засіданні, бо покинуано його на службу до Відня. Від буковинського комітету явилися як делегати інспектори: Купчанко, Чахович і Якубович. Голова того комітету, посол Ом. Попович, був поставлений як кандидат на референта від интернационального буковинського комітету, що стоїть під проводом барона Гормуцакі.

Радник Рус позитав зібраних делегатів і представив іменованого президента Централі д-ра Мархетті.

Після довшої наради над питанем, скільки і як вибирати референтів для поодиноких секцій, зазначив гофр. Пуллоу, що се неможлива річ, вибирати референтів, не знаючи, хто і до котрої секції кандидат, та до котрої хто має охоту. Тому було би пожадане, щоби всі делегати найперше заявили, до якої секції хто кандидат.

Після такої заяви всіх кандидатів показало ся, скільки кандидатів було до кожної секції; декотрі самі відступили від кандидатури, а потім зроблено вибори.

З комітету помочи для шкільної молодіжи вибрано: гофр. Пуллоу референтом культурної секції, інспектора Романовського референтом санітарної секції, а радника Стрийського референтом правничої секції.

З буковинського комітету вибрано двох референтів: інспекторів Купчанка і Чаховича до 1 і 3 секцій. Розуміть ся, що окрім укр. референтів є в кожній секції ще німецькі, польські, жидівські і ромуські референти.

Після виборів заявив радник Рус, що дальші засіданя буде скликувати д-р Мархетті, що під його проводом централа буде самостійно урядувати, та що від 1. лютого будуть винаняті бюра для централі. Після тої заяви подякував гофр. Пуллоу в імені присутних делегатів секретареві Андерсові і радникови Русови за їх труди з нагоди організованя централі, а особливо за їх співучасть у виготовленю регуляміну для централі.

Можна надіятися, що централа, взявши в свої руки велику частину агенд, котрими займали ся доси виключно намісництво і поліція, причинить ся до обмеженя їх праці і вийде на користь всім збігцям, особливо бідним нашим людям, що опинивши ся на чужині, рідко коли знаходять ширю опіку в чужих і своїх. Централа утворена поки що для всіх дільниць міста Праги.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Пяткова система“.

На необхідну потребу удержаня 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тим дорожш і важнійші для української справи, конечні як найскорш і найобильнійш жертви

Мунья сотні піонерів, Січового Війська, місце постою 100 К. (сто Кор.) (Дн.): І-шу, II-гу, III-ту, IV-ту сотні першого полку і „стару войну“ коша. Воїцери сотні піонерів Січового Війська, місце постою 100 К. (сто Кор.) (Дн.) А саме: четар д-р Сіак 20 К.: отамана У. С. В. Мих. Галуциньського, соти, д-ра Мих. Волошина, соти, д-ри Ник. Грняка, чет. д-ра Вол. Старосольського, чет. д-ра Мих. Новаковського, — хорунжий К в а с 20 К. (Дн.): поруч. Осипа Семенюка, чет. Дмитра Катама, чет. Василя Панчака, чет. Івана Нагайла, хор. Івана Короля, — Клим 20 К. (Дн.): духовника Андрія Пшеморського, поручч. Осипа Яримовича, четаря Мирона Маренія, хор. Романа Купчинського, хор. Еугена Бородаєвича, — хорунжий Никифорук 20 К. (Дн.): чет. Івана Цяку, чет. Тадея Ковалика, хор. д-ра Еугена Щуровського, хор. Стефана Глушка, хор. Антона Калиція, — хорунжий Солтикевич 20 К. (Дн.): лікаря д-ра Волод. Білатора, лікаря д-ра Вовьдкю, сан. хор. Гілецького, сан. хор. Романа Гаванського, сан. хорунжого Перфецького, — Іван П а н ч и ш и н Яворів-Наконечне 2 К. (Дн.): Грняка Гринчака дяка в Порудні, Стефана Юрковського в Тарзаві Нижній, Стефана Бліка Марію Панчишині і Анну Ілкі Николи в Наконечні. — Альбіна М о н і б о в и ч в Брошнєві 10 К.: о. д-ра Еугена Мончибовича у Львові, о. Луку Захарієвича в Рахині, Брошнєвау Качалову в Сіневі, Дмитра Вітовського сотника У. С. С. — о. Стефан Крижановський 25 К. — Савицька Ольга з Перемишля 5 К.: Марійку Савицьку і Маню Борисевич з Дрогова, Наталочку Пацановську з Закопаного, Дзюню Савицьку з Самбора, і Тисю Кишакевич з Перемишля. — о. Ом. Вахнянин Гуменець 5 К.: о. декана Фр. Рабія в Самборі, о. Ю. Татомира в Самборі, о. Я. Пасичинського в Волі Кобилівській, о. Мих. Качмара в Сушиці Риковій, о. Івана Савицького катихиза гми, в Самборі, — дес. У. С. С. П а л ю х Михайло 5 К.: Івана Блавицького студ. філ., Львів, Івана Гарану ст. теоль. Львів (семинар), Марійку Якимович учт. сем. Грибович вел., Людку Шуриншу учт. Грибович вел., Олю Браташівну учт. Сітків, — Фудосечка Фітьо Воля задержавца 5 К.: вуйця Василя Панчака четаря У. С. С., Маркіяна Бабяка з Дідушинь великих, Гліба Галандюка з Болехова, Маркіяна Лункевича з Княжолуки, Данця Чужака з Підбережа, — Теофіля Фітьо Воля задержавца два рази 10 К. (Дн.): Ольгу Чужакову з Підбережа, Стефу Сідельникову з Волі задержавської, Анну Щурковську в Турі великої, Орісю Ганушевську з Долини, Оксану Абрисовську в Волі задержавської, о. Едварда Косановського з Чолган, о. Осипа Мицана з Тростяни, проф. Василя Проціва з Перемишля, о. Корниля Строчького з Саска, о. Андрія Галандюка з Болехова, — Пант. П о с а ц к и й учт. Грабівка 5 К.: Олю Анастазівську Відень, Зоно Сімківну учт. Збора, Мартина Посацького учителя Мислі, Івана Сандурського директора в Калуш, брата Льва Перемишля, — о. Менцінський Юрій пол. курат полява почта 212 10 К. (десять Кор.), — Олександра Любківна учителька в Слонічах п. Затор — К.: Івасевича Демія п. Бурштин, Теодора Бардашевського полява почта 26, Олю Любківну учительку в Пшибрадзі п. Вадовиці і Зоно Любківну в Смолічах почта Затор, — о. Андрій Наконечний в Замікові 10 К.: о. Андрія Борисевича в Дрогові, о. дек. Данила Бодренча в Порохнику, о. Григорія Калимона в Ришківій Воли, о. Івана Калимона в Хотинці, о. Івана Гринишина в Маковій. — Мих. Вахняківна в Боліновицах 5 К. (Дн.): Вп. п. Михайлу Хомькову Боліновиці, о. Дмитра Вахняка Надвірна, Марусю Воробелівну Перемишль, Дзюню Лавецьку Стара Сіль, Олю Печеківну учт. в Торках. — Володимир Ульяновський Львів 4 К. (Дн.). — Володимир Зубрицький Перемишль 20 К. (Дн.).

Просимо всіх Вп. Жертводавців прилежувати ся форми, оголошуваної в Ділі, значить ся: насамперед пише ся ім'я, назвище, місцевість Жертводавця в опісля по двох точках (:) в кляканих, в той спосіб записуєте нам богато роботи, бо не треба буде кожної картки переписувати, а просто дасть ся її до друку. При сій нагоді пригадуємо, що жертви складають ся підковомо системою, значить, можна не більше як п'ять осіб викликувати. Показ п'ять будемо серкувати. Жертви просить ся посылати до кед. тов. „Дністер“ (Львів, Руська 20) ч. кн. 9888, повідомляючи карткою адміністрацію „Діла“ і викликаних.

СПРАВОЗДАНО З ФОНДІВ НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ

за час від 1. лютого до 31. грудня 1916 р.

Приходи:			Витрати:		
I.	Союз Визволення України:		I.	Союз Визволення України (у власнім заряді):	
	а) з власних фондів	6116 03	1)	Загально Волинь	856 03
	б) жертви полонених Українців (передані Бюро К. П.)	4290 12	2)	Володимир	650 —
II.	Окружна Шкільна Рада у Володимирі	1041 80	3)	Ковель	140 —
III.	Комісаріят УСС. у Володимирі Вол.	5758 79	4)	Луцьк	500 —
IV.	Жертви через Бюро Культурної Помочи:		5)	Заг. організаційні видатки	3970 —
	1) Січовий Кіш	5766 30			6116 03
	2) Жіноча Громада в Гімид	1000 —	II.	Окр. Шкільна Рада у Володимирі	1041 80
	3) Шкільна молодіж	628 53	III.	Комісаріят УСС. у Володимирі	4516 74
	4) Загальні жертви	7074 06	IV.	Бюро Культурної Помочи:	
	5) Зворот О. К. Л. за книжки	349 00	1)	Учителі і заг. шк. видатки:	
	6) Видавництва Бюро К. П.	312 10	а.	Володимир	6772 24
	7) Прогенти	19 10	б.	Луцьк	480 —
		15149 99	в.	Ковель	500 —
			г.	Інші	76 —
					7828 24
			2)	Книжки для бібліотек і молодіжи:	
			а.	Заг. Волинь	5074 98
			б.	Володимир	161 92
			в.	Ковель	105 44
			г.	Інші	200 —
					5542 35
			3)	Шкільні прилади:	
			а.	Заг. Волинь	446 14
			б.	Володимир	290 34
			в.	Ковель	99 53
			г.	Луцьк	129 45
					965 46
			4)	Канцелярія Бюро К. П.:	
			а.	Урядник	706 —
			б.	Канцелярські видатки	763 26
			в.	Видавництва	461 30
			г.	Оголошення і викази жертв	656 36
					2586 92
			V.	Готівка в касі Бюро К. П.	2517 14
			VI.	Готівка Комісаріату УСС. у Володимирі	1242 05
					32356 73
	Разом	32356 73		Разом	32356 73

Львів Володимир Ковель 15. лютого 1917.

За Бюро Культурної Помочи для укр. окуп. земель:

Д-р Іван Крип'якевич. Володимир Дорошенко.

За Окружну Шкільну Раду у Володимирі Вол.:

Гнат Мартинець, голова. Володимир Волянська, секретарка. Дмитро Вітовський.

За Комісаріят У. С. С. у Володимирі Вол.:

Микола Саввич.

За Шкільний Комітет у Володимирі Вол.:

Евген Черачовський.

X.

ОПОВІСТКИ

Український Народний Театр Т-ва „Басіда“ у Львові. Сала Т-ва ім. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.

В неділю, дня 4. марта 1917 гостинний виступ Ви. п. Коханенка Евг., актора українських театрів. Бенефіс акторів укр. нар. театру „Циганка Аза“ (Хата за селом), народна драма зі співами і танцями Г. Міллерової і І. К. Гасевича.

Білету раніше набути можна в „Народній Торговлі“, в день представлення при касі від год. 5. п. п. Початок о год. 7. вечером.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 2. марта 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Група військ Макензена: Нічого нового.

Фронт архикнязя Йосифа: У відтинку Мештанешті вчора пополудні Росіяни поновили свої зусилля, щоби відобрати назад становища, втрачені перед кількома днями. Пять разів йшли вони приступом проти нашого фронту, та їх все відверто, при чім вони понесли незвичайно важкі втрати. Знаменито заслужила ся в тім наша артилерія. В області Кіраїбаби настуди неприятельської компанії були без успіху.

Фронт ки. Лсолольда: Над Нарайкою наші відділи привели з вилрвани і офіцера і 170 жовнірів як бранців та добули по 3 машинні карабини і метавки мін. На схід від Золочка і в області Стохода віджила артилерійська боротьба.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Не було зміни.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

Наші війська очистили з неприятельських банд область на південний схід від Томоріци.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гюбер.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дня 2. марта 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Між Іперн і Арра кілька стежних наступів неприятеля не повело ся. Після значного огля сильні відділи англійські рушили проти наших окопів на схід і на південний схід від Souchez. Іх відверто. В боротьбі з близько 20 бранців з 1 машинним карабіном попало ся в наші руки. В області потоку Анкр численні сутички на терені перед нашими становищами. В тім місци та підчас очищування англійських гнізд під Sailly полонено 30 жовнірів і взято 3 машинні карабини.

На французьким фронті довершено кілька місцевих операцій. На південь від Neuveon наші відділи привели з другої лінії неприятельських ровів кількох бранців.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт баварського князя Лсолольда: На захід і на південь від Ризи, між озерами Мядьол і Нароч, над Шарою та між горішним Серетом і Дійстром хвиллями босва діяльність була значна. На східнім березі Нарайки наступ наших відділів вінчав ся успіхом. Висаджено мінові підкопи на російським становищі, полонено 1 офіцера і 170 жовнірів та добуто по 3 машинні карабини і метавки мін.

Фронт архикнязя Йосифа: В п'ятикратнім наступі, полученім з дуже значними втратами Росіяни старали ся відобрати назад гори на північ від Валепутини. Всі ті наступи зломано перед нашими становищами.

В області Макензена і на македонським фронті положенє не змінило ся.

Перший ген. квартирмейстер Людendorф.

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Настя Бубна з Зіньків евакуована в Милослав, повіт Томаш, що перебуває тепер в Неглацах, повіт Калуга — пошукує свого мужа Івана Бубна, воєна, що служив при К. п. k. Inf. Reg. Nr. 55. 157 2-2

Оголошення.

Права родин покликаних до війська і н. необхідні хідні інформації містить „Інформаційний календарець“. Ціна 30 сот. — „Життєвий“. Ціна 20 с. — „Шкільний“. Ціна 20 с. До кожного 10 шт. 2 даром. Перевірка 1 шт. 5 сот. 12 шт. 30 сот. — Висилає А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ. Львів, вул. Карпінського ч. 19. 139 10-15

VII. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ПАРЦЕЛЯЦІЙНОГО ТОВАРИСТВА

„З Е М Л Я“

стов., зареєстр. з обмеженою порукою у Львові.

Мабудуть ся

дня 22. марта 1917 року (в четвер)

о годині 4. пополудні в льокалі Товариства Ринок ч. 43. І. пов. (дім Ризиний), з отси по рядком днешним:

- 1) Відкритє зборів.
- 2) Відчитанє протоколу з попередних загальних зборів.
- 3) Звіт Дирекції і Ради Надзірної.
- 4) Звіт комісії ревізійної з внесенєм на уделене абсолюторії Дирекції і Раді Надзірної.
- 5) Розділ анску аглядно втрат.
- 6) Вибір 6 членів Надзірної Ради.
- 7) Вибір комісії ревізійної.
- 8) Внесенє членів.

За Надзірну Раду:

І. ТУРКЕВИЧ в. р. част. секретар.

Т. ВОЙНАРОВСЬКИЙ в. р. представник.